

במהה המקשה פרק רביעי חולין

מפורת הש"ם

גָּלוֹן הַשׁ"ם
גמ' אמר رب פפא הלכך.
לעיל ד' קה ע"ה סנת ד' כ
ע"ה:

הנחות הב"ח

לעזי רשות
קליר"ש. בהירים, צלולים.
קורפי"ר. הוצאה מסבך,
התר.

מִזְבֵּחַ רִישׁ
וְאֶת הָאָבָר הַמְדֻולָּל
בָּה. נְסָס כְּגָם סָמְקָן
מִמְּסָה
גַּמְקָמָה, תַּלְמָזָבָבָה
וְוַלְעָבָה (קְרָנָה כְּפָה)
שָׁמָר אַתְּמוֹלָל נְכָמָה
וְנְסָטָה סְמָמָה
וְחַלְמָה וְלַמְּמָה גְּלָלָה,
מַדְקָמִי וּכְסָטוּר דְּמָיִינָה,
וְלֹא גָּלָה מְלָה קְלָמָה
לְלִימָה, וְעַזְבָּן צְרוּבָן
שְׁחָתָה בָּהָמָה.
מִפְּלָגָה צָרָה צָרָה
סְמָלָה נְסָס נְגָלָה
מִלְמָלָה שְׁמָרָן
לְלִין שְׁמָשָׁה נְסָס נְפָלָה
וּוּסָטוּר דְּמָיָה קְנָלָה
נְמָמָה גָּלָה כְּבָר
קְרָנוֹת (קְרָנוֹת) יְשָׁרָה. וְאֵת
קְרָמָה שְׁבָתָה (בְּפִי)
קְרָמָה (פְּסָחִים כְּגָם
עֲרָירָה) וְכֵן
אֲרָירָה. סְמָמָה קְרָיָה
עַל סְמָס זְקָן דְּבִיעָן
וְנְסָטָה בְּמַלְלָה
סְמָקָן בְּלָן סְכָופָט עַל
סְמָקָן בְּלָן מְלָלָה
(שְׁבָתָה)
גָּוֹר לְאָסָסָה, דָּקְעָיָה
קְרִיָּה זְמָמָה קְרִיָּה, דָּקְעָיָה
הַגָּאָה כְּבָלוֹת דָּמָה יְהִי
(מִזְבֵּחַ רִישׁ).

מר בר רב איש אמר כוון דיוינו ע"ג דלא
חוורי אמר אמייר משמיה דרב זביד תלתא
חווי הוו חד אלימא ותרי קטני איפסיק
אלמא אודא רוב בנין איפסיק קטני אודא
רוב מנין מר בר רב אש"י מותני לקלוא
איפסיק אלמא האיכא רוב מנין איפסיק
קטני האיכא רוב בין בעופות ישיתסר חומי
הו או פסיק חד מיניהם טרפה אמר מר בר
רב אש"י הוה קאמנא קמיה דאבא ואיתו
לקמיה עופא ובדק ואשכח ביה חמיר הוה
חד דהוה שני מחריה נפzie ואשכח חרוי
אמר רב יהודה אמר רב צומת הגידין שאמרו
ברבו מא רובו רוב אחד מהן כי אמריתה
קמיה דש mojoל אמר לי מכדי תלחה הו
כי מיפסיק חד מיניהם לגמרי הא איכא חרוי
טעמא דaicא תרי הא לכא תרי לא ופלגא
רבנן דאמר רבנן אמר שמואל צומת
הגידים אפי^ה לא נשתייר בה אלא כחוט
הסרכבל כשרה^ו ואיכא דאמר מא רובו רוב
כל אחד ואחד כי אמריתה קמיה דש mojoל
אמר לי מכדי תלחה הו האיכא תלחה דכל
חד וחדר מסיע ליה לרבענאי דאמר רבנן אמר
שמואל צומת הגידין שאמרו אפי^ז לא נשתייר
בה אלא כחוט הסרכבל כשרה: שנבר העצם
כז': אמר רב ילמעלה מן הארוכובה אם רוב
הבשר קיים זה וזה מותר ואם לאו זה וזה
אסור למיטה מן הארוכובה אם רוב הבשר
קיים זה וזה מותר אם לאו אבר אסור וכחמה
מותרת וש mojoל אמר בין למיטה בין למיטה
אם רוב הבשר קיים זה וזה מותר אם לאו

לענין זה ר' נחמן לשומוא לאמרו אמר ממנה רב אחא בר רב הונא לר' נחמן לר' נמי צפפה ומורתה אל' ה' כי אמינו אמר שחייב שלחו מותם הלכתא כוותיה דרב הדור שלחו נזותיה דרב ואבר עצמו מטמא במישא מהיב צויתת טרפה אותה ואת האבר המודולל בה דבר שאינו נופה אל' ר' ר' ר' הדורי אפיקרי הוא בחמה הוכשו בזימה דברי ר' מ' ר' ש' אמר בחויי כדוחנן כי סליק ר' וויא אשכחיה ר' לר' שמעהא אל' יישר ר' וכון תרגומה אריך בבבל פליג הדר ביה שמואל לגביה דרב ת' נשבר ר' ר' חופין את רבו מותר אם לאו אסור וכמה יוחנן ר' עובי ואמרי לה ר' הקיפו אמר רבנן ובעינן ר' הקיפו אמר עללא אמר רב נחמן לעולא ולימא מר ער מצטרף לשער עיר או בשער תניין איכא דאמרי [אמר לעולא] אל' ר' ר' נחמן לעולא ולימא מר ער משלים ר' ר' ידענא דההוא בר גזולא דהוה כי רבנן ואთא לקמיה דר' יוחנן ואכשירה אל' בר שאני הנרו גידין רכין דאותו לקמיה דרבנה ר' ר' דאמר ר' יוחנן גידין שסופן להקשוט וחדרא ר' יוחנן גידין נמנין

מר בר רב אש אמר חורי אמר אמייר משיחוי הוו חד אלמא אלמא אודא רוב בנין רוב מנין מר בר רב איפסיק אלמא האיכר בטיוו האיכר רוב בניו לאט וטיגן טיגן עוז (ענין יי) מזוס לכתנטקן ד מהן סוף כלון לפיסקן: ואם לאו זה אסרו. וטל דקמי ריטט טלו גבילה מען קלהילזזה וממלטה טה נמי נטבל שטוח ווין וווע צער סס וואגנד ספֿלַּקְּטָּן קְּטָּמָּנִּיכְּרָּן לְמִתְּסָּרָּה לְמִתְּסָּרָּה:

הו א' פסיק חד מניינה
רב אשיה הוה קאימנא
לקמיה עופא ובך ואשיה
חד דהוה שני מחרידין
אמר רב יהודה אמר רב
ברובו מאיר רובו רב א'
קמיה דישמו אל אל
כ' מפסיק חד מנייניו
טעמא דאיכא תרי הא
דרבנאי דאמר רבנאי
הגידים אפי' לא נשא
הסרבל בשרה⁶ ואיכא
כל אחד ואחד כי אמור
אמר לי מCARDI תלתא הא
חד וחד מסיע ליה לרוב
שומו אל צומת הנגידין ש'

ב' אלא כחות הסרבול
כ' אמר רב דלמעלה
הבשר קיים זה וזה מה
אסור למטה מן הארץ
קיים זה וזה מותר אם לא
מותרת ושומו אל אמר רב
אם רוב הבשר קיים וזה

רב עובי ואמרי לה רוב חקיינו
וימין למסכתה לא זו גל' וס
סעס עגול גמלמי מל' מליכין
ל חד ומיל' מיל' חד וקונולס
פרק עניין היל':

מאנ' ליחוש לה חדא ד' יוחנן
כו. מים לסתם גדי פקם
היי מסוס דמר הייל צמר כסמל
ר הייל צמר קו' לדמפלט ציל'ן
ז' (פסחים פ'). ומם צייל'ן סטיל'
ונגטה הכל נעלין בגנה ויל' מסוס
ריליתם קמייל הס עוו וצער חולין
רו'נו מטה מע לוי' חקע' צכל מגין:
דין שסופן לךקשות. נפלק ציל'
זולין (פס ק' פ'). פ'
ונעלים גדי זאלר ולן נהלה דהכל
גדי זאלר זאלר זאלר גלב וועוד גנדיז זאלר
ולס קאנ' זן ולן וגיגלום נולגן
ל כו' ענמום דלדמרין ציל'ן
לעלו נסכה עטל ופלין סי'
זין סי' דמי לי' גדי צכל
לעלו ולי' דלאיטו סי' נומר
ה פקיעין גדי זאלר מטמען צאס
ליס הליום נומר צכל צעסה⁶:

בר אסור ובכמה מותרת מתקיף לה רב נחמן לשבון. מטל באשפה ומותרת "אל" רב אהא בר רב הונא. ממו אבר ממנה מוטל באשפה ומותרת "אל" היכי ממנה מוטל באשפה ומותרת שלחו מתם הלכתא כו' וותיה דשלא הדור שלחו כוותיה דרב ואבר עצמו ב חפסדא לא אם טיררה שחיתת טרפה אותה ואתה בר שגופה התודר את העובר דבר שאיננו גופה "אל" מזה לך אותיב ממתני" נשחתה בהמה הוכשו בדמיה א והכשו ר' מתרני ייכא לדחווי כדוחין כי סליק ר' גמיה מינו שמואל והוא מיפלג פליג הדר ביה שמואל לעצם ויצא לחוץ אמר עור ובשר חופין את רובו מותר בכו כי אתה רב דימי אמר ר' יוחנן רוב עוביו ואמרי' ב פפה יהלך בעין רוב עוביו ובעין רוב הקיפו חתן עור הרוי הוא כבשר אל' ר' נחמן לעולא ולימא לא עור ובשר קתני אל' אנן עור או בשר תניין ייכא ר' יוחנן יעור מצטרף לבשר אל' ר' נחמן לעולא ול' נשר לחומרא אל' אנא עוכרא ידענא דההוא בר חזק דעור מצטרף לבשר הויה ואתא לקמיה דר' יוחנן קאמרת יבר גוזלא דרכיך שאני הנהו גידין רכין לאלו ר' רפניא. זקן גוריית לטליל: ולימא מר עור מלוך ר' חייניא. זקן גוריית לטליל: ולימא מר עור מלוך זקן: גז גוזלא. שנטצעת וגוזל: היינן. טוויו לפיקן שטצעת זקן:

עג א מי פ"ח מס' ס'תניטס קב"ה
וועצ"ז צייר קפין ע מני
ן: ז'

עד ב מ"י סס היליש ושי
פְּנַצְּגָמָן וְכֵימָן
טומע"ז סס פש"ז ז'

עה ג מי סס גאלס ז'
טומע"ז סס סע"ז: ז'

עו ד מי פ"ז סס מל'ז
טומל'ט מל'ט פול'ט פול'ז
ופ"ז מל'ט שומט פול'ל'ז
סונג ענג אט טומע"ז ייז
קי ז סס פש"ז ז'

עו ו ז מי פ"ז שומע"ז
סס סע"ז: ז'

רבינו גנו גרשום
היכא דפיעי טבוח
שמנקון ניקורין: ארבע טרי. א' ואבעתין: בליטו-
שכירין חביב ריבנן אשונין:
קשם: כוון ודיין ללולין:
רבנן: בניין. טרפה: צומת
הגאים שאמור בדורו
דא נסנק צומת גודרים
רוב אחד מהן טרפה:
טענה ואכלה תרי הא
לכיא תרי כלום הא
של אחד טרפה עז'ז'
דושתירין או לא כל שעשינו
פליינט דרבנן סברינה
ליה לשבוגאל לא נסנק חד
מלחתה והאר שטחן מואתו
הגביז והאר שטחן מואתו
נסנק אל לא לשל שענינו
איילאנ אמאן רובו רוב
כל אחד ואחד של שטחן:
רבו בשיר קייל העצם:
זה והו מורה ברכבתה
והאבר: ה כי קאמאניה
שענינו אל לא לא דרחה. המכון
לטוליה כן הארכובה
שהאר מגנו מטל באשנה
כו. מורייב רב החסיד
לא אס טהרה השיטה
טרפה אורתה והוא קואה
ויקון האבר הכר המודולל
לטוליה כן הארכובה
כה טהרה וגידץ אמרות
ה아버 האבר ומטלב במסה
עיג'ז' דשוטן את האב:
לחותבה ממתניתן נשחתה
הביבה הקשוור דבמיה
כלומר אין שטחין טשה
ינפל וגולויל השיטה
ומטהר מידי נבליה בין
ה아버 הכר המודולל ובין
החשבר
מכוניותן אין דאיליה
קדוחין דאיכא לא למיר
וילווקו השדר
הபושח הנבר והבר
הפורש מן כבכמה אל
רבנן אל לא לא לא לא לא לא
דרותיב ואמדר לה דה לא
שענינו האבר ער ושרוש
חופה אותו ווותר האבר:
עופר הר הי האבר כשר והבר
לא חפה אותו אל ער
תטור ער עופר טפרך בלש
כלומר צחין ער וחצין
בוש: ואמער ער מושלים
לושר דראונדא ברבר, ברבר,

עח א מ"י פ"ז מס' מא
 קלינן פקמ' בלע'י:
 עט' ב מ"י פ"ז מס' מא
 קלחטב' קליל'ג' מגנ'ג
 עשרין גג מותצע' י"ז סי' ס' סע' נו':
 פ ג מ"י פ"ז מס' מותצע' עס
 סע' כ:
 פא ד ה מ"י פ"ז מס' מא
 מלהל'ת הנ' קרכ'וטה
 הא'ל'ת מותצע' עס סע' קפ' ט'!
 פב ו מ"י פ"ז מס' מותצע' עס
 סע' י'!
 פג ז מ"י פ"ז מס' מא
 מלהל'ת הנ' קרכ'וטה
 ה'ל'ת ג':
 פד ח מ"י פ"ז מס' מא
 טויהל'ת הנ' קרכ'וטה
 קאנט'ע' פ"ז מס' מא
 נ' קרכ'וטה קאנט'ע'!
 פה ט מ"י פ"ז מס' מא
 מלהל'ת הנ' קרכ'וטה
 קליל'ג':
 פו י מ"י פ"ז מס' מא
 קרכ'וטה דיל'ה ס'ל'ג'
 ס'ג'ה גו' קה' וו'ען הנ'ג'ג
 מותצע' י"ז סי' קד' קפ' ט':
 פז כ ל מ"י פ"ז מס' מא
 קרכ'וטה ס'ל'ג' מותצע' ט':
 י"ז סי' קד' קפ' ט':
 פח ג מ"י פ"ז מס' מא
 קרכ'וטה קאנט'ע'
 ה'ל'ת ג':

תורה אור השלם
1. וכל בהמה מפרטת
פרסה ושתעת שסע שטי^{בבכמה אתה תאכלו}
פרסות מעלה גרה
בריבוי דבר

שיטת מקובצת
[א] והאמר רבא הילכתא.
נ"ב ע"י Tos. בכורות דף
יד ע"א ד"ה רבashi:

רביינו גרשום

ריש לישך ואיסור טהרה: איסור טהרה: לא דאורייתא רבא להתבאתה האמור רבא קיישי בהני תלמוד ודור לו וו: לא: שאיג דאודור בה ר' יונגן דיביגיה וידיש מאה דוחזין האה בעורו הראש של עגל הרך שטחיש בולילו רבל קיליטו כהאריך נונג פסל וחוויה שטחיש שטחיש שבילשון אליעזר חוץ איזר יונגן כהאריך יונגן לא דאנן ושוב כבשר כוין דאנן ואישקען קולוטרא מאיניה דאנן דנדנטל מעת העזם גאנז כוינן דספוק לחשקנא אגעז' כוין דספוק לחשקנא אגעז' לאו, ליליה לא סכירא ליליה החובנן כבשר וטרפה:

אַתְּ וְעִצְמֵבָם וְרַבְּ הַעַצְמֵבָם בְּמִקְומֵבָם כְּמַה
אָרוֹד אֶלָּא מִלְּכָתָב כְּמַה
שְׁאַנְיוֹן שְׁלָמָן עַל הַעֲצָם.
מִרְדָּסָס מִזְרָח לְשָׁן הוֹדָסָס
כְּלָלוּמָה הַבָּשָׂר מִלְּעַצְמֵבָם.
נוֹסְדִּיק אֶלְרָכוֹ שְׁלָא נִקְבָּה
שְׁלִישִׁים הַחֲתָנָה שְׁאַן אֵין
עַד לְעַצְמֵבָם בָּשָׂר אֶלָּא עַד

מונדריאן: לא בא שין ההם דנקיין גורמא לביש אבאל דנקיין למלר שרו ובורק בלש'ו: נקדר כומ' בונה העוז: למור הבשר שווהה הא עצם נקדר סיבוב: סדרון בעצם.

אל תקנימני. להוטביה רitic נקייט נלי יוחנן מסאהיל דהלהן צעומומאיין צבעקין כו' וו'ת נדיילס גופיס מקאטה לאה דסם קסבד דטמל צוקן מזילען נאך גידין אסקופן לסקאות וו'ל דה דמי פסח דליג'ילא גלומחה דלאה' עיר צעאנדזון מנומחה מוליכין ייון זיין גראן גוונילוב בלטמבר גראנוב וו'ל'ג'ן

ל'מו: ואינה מטמאה:
עור חמור שלךנו מהו למאי אי לטומאה אוכלין תניינא
אי
ממל' ר' יומן עול כי טוח כבצל מלמה ניטל צלע טמחטן ונשאל
ידיים. סחמייך עועל צבלו כלומר קתס לנו' בינו'ל צבצל סחטן ממחטיו'
ר' יומן מטבח סמוך למילוכזא חלון טס הילן ער ועוור דזוק פפה
וילו'ז קאיפו מכוקה: מא'. מי' חמוריין כוון דנקדר בענוג'ן צו'ג
ה' מוויל'ם דס ממתקצ'ר צבצל גומטך וזה הילן זא ומעלא ערוכות וכון
ווא'ו זקנ'ה גרא'ו דידי'ה. צהו'ו וו'ויס צאעטס מוחיק צבלו'ן קפיזות
ונ'ג'ן' נט' פפה. צהו'ו עדמו קה' צה' מהתמת מיל'ו': פְּלָלֶנֶה.
ל'ו'ן' קא' נט' פפה. דל'ו'ן' חציכ'ו'ן' וו'ו'ן' טומאה נט'ו'. ה'ס ממה' קבב'ת'ו'
טמלה. דל'ו'ן' קא' נט' פפה. דל'ו'ן' ער'ו'ן': א'ג'ל ג'ו' טומאה נט'ו'. לד'ו'ן' צבר' סוכ' וו'
מחקצ'ה מושיכ'ו'ן' נט' פפה: א'ג'ל ג'ו' טומאה נט'ו'. פורה'ו'ן' צב' וו'
פורה'ו'ן' וו'ו'ל'ם גמ'ייר כל' מיהו'ו'ן' צו'ל' ט'ה' צס' צמ'ה ג'ל'מו'ו'ן' מוק'ט'ו'
ויל'ד ג'אנט'ה: פְּמַכְלָה. וו'ו'ן' פט'ר לר'ס צלה': יט'ל'ינ'ה ג'ל'ל'ינ'ה.
ט'יל'ל'ה דל'ל'מ'ה נק'ב'ס ט'ה' דל'ל'ק'ב'ן' ב'ג'מ'ו'ן' ע'ע': ז'ג'ו'ן' צ'ב'ב'מ'ה
ז'ג'ו'ן' ז'ג'ו'ן' נק'ב'ס דל'ל'ק'ב'ן' מ'ג'ב'מ'ה ק'ק'ס' ק'ל'יט': צ'פ'ל'ס' ד'ר'ל'יט'.
צ'ל'ל'מ'ה ער'ו': ד'ר'ל'יט' פ'ה'מו'ו'. נ'יח'וט' ו'ל'מ'יט' (פ'ומו'ו'ן' וו') ז'ג'ו'ן'
ל'מ'יט' ז'ג'ו'ן' ער'ו': ז'ג'ו'ן' צו'ל' ו'ס'ל' ס'ו'ם' צ'יל'וד ו'ס'ל'ין' נ'מ'ר'ס' ה'ל'ל'ו'ן'
ל'ט'ו'ן' ז'ג'ו'ן' מ'ג'ט'ו'ן' ו'ס'ל' כל'יות ד'ל'מ'ר ג'ע'ל' צ'פ'ל'ק'ין' (ז'ג'ו'ן' ז'ג'ו'ן').
ז'ג'ו'ן' ג'ע'ל' צ'פ'ל'ק'ין': ז'ג'ו'ן' ג'ע'ל' צ'פ'ל'ק'ין' ז'ג'ו'ן' צ'פ'ל'ק'ין'
ז'ג'ו'ן' ג'ע'ל' צ'פ'ל'ק'ין': ז'ג'ו'ן' ג'ע'ל' צ'פ'ל'ק'ין' ז'ג'ו'ן' צ'פ'ל'ק'ין'

מגנין עליות. לחפי נון מגנין מלה שטח האזרוחה חלון נאכלו ממן, יונן די חילום פקמה. הולמן בצל גינטו: ר' ג' פליג עלייה צפחים כלולן קולין (ר' פ'). ותומר נון מגנין ואכה נומכזורי מלפה קלמי' וויקטור לחוייניג סט ווות' מלמלה כ' : ואחדו יושםוק ואחדו רגען. **גיגנורים ברבען** נולרטן ברצען ליטען. **פלצ'ר' צממות קפה.** ר' ז' (א) עמל מט : וסס נסמן. (ב) ג' ע' נולטן. (ג) ג' ב' קען קאכ' : אטמאן פ'. ג' ג' ע' נולטן לוד' (ד) ג' ע'

נמנין עליה בפה ועה
ממונן של ישראל אל כל
בן לקי' איסורה דאור
ליךוש להו אישתיק ואם
רבא הלכתא כוותה
תלת שאני הכא רהדר
דר"ש בן לקיש ^{(ד' דא"} ר' ייחיד אני שוננה אותה ה
לחוץ דאישקל קורטיה
ראבי שהיה תלהתא
מתנה זיל קמיה דרבא
חמא ^{(ד' חריפה סכיניר}
מכדי נשבר העצם ויצא
נפל מה לי איתיה אל"
מהו מתרוסם מהו מתר
מהו מתרסם אמר רב הונא
כל שהורפא ^{(ז'} קודרו איז
נקלף מהו נסדק מהו
מהו ת"ש דאמר עולא
הוא בכשר דלמא דקנין
רב אשבי היוןין כי רב
במיון טבעה מהו ופש
יהודה אמר רב דבר
ולחוופאים ואמרו ימסטרו
אבל ^{(ז'} פזלא מזרך ורין
דקינה גרמא דיריה: ^{(ח'}

הבהמה ומץיא בה שלאי
ויאינה מתמאה לא טומא
גבילות חזב עלייה מטה
אבל לא טומאת נבל
מקצתה אסורה באכילה
זוסמין ולד בהמה ^{(ט'} זוב
ישילכנה לכלבים זוב
קורין אותה בפרשת דר
באילן מפני דרכי האמו
רת"ר כל בהמה תאכלי^{(ט'}
יכול אפילו יצחה מקצתה
שלויתה מכריו אין של
קרא קרא אסמה בא בעי'
ר' יצחק בר נחאי ^{(ט'}

האי תלםתו לו כל קני פירות וכמו
למטעלים ומונס גמלען צוין גהאולען^{(ט'}
האלם זיך גידי סליכין הלאקמת כל
יתונן לדח'ג דסוכין הלאקמת כל
עכסי נבדר: שאני אלל זבדר פא
ר' יותגן מגידין סליכין ווועל כל
מי' דסוכן להאקמת צמ' סוף חולין
למענין קדשו ווכוועט (קמן קבב), ווער
המן נטער ווכוועט (קמן קבב) זיך
לארוך צל עגל זיך זוי נבדר
לעומלה חלכין ונבלוט וווע'ג דסוכו
הלאקמת זבדר פא וווקהס לאכיה
מיילדת: דהאל ליא. לי יומן נלייט
לקיט זכער ווילנט דקעניע מייסס
עוור קרלה צל עגל זיך מוס שיטמען
ווער זיך לי' מוי מונמאן וואלן וקינו
הלאקמת ווועל זיך סלי צמיין ווועל
שעוווטין נבדר שור קרלה צל
עגל זיך ווועל זיך לא כל מקיני זיך
שבלען ייחד לי' זונס הוועס כלומר
וילדרה דה' ווועל קבילה זיך קומיט:
ויליפקיל קוליניט. זיכון קורט כלומר
מנען מן סענס נעלן ופל נלץ:
שכיה פלאה גיגאנט נחלון כלצה
להקמיס קהמקיס לרגן: ^{(א'} זיך
הדו' זיך מפא. נצען סכימה: ^{(ב'} זיך
זריש דרכ' וווק זיך מה. קו' רען
בר פלומיס דה' זיך. דרייפל פכיניה.
לז' פטום זיך זקסל: מלוי נצער
צעסס וווע' האוזן פאן. זכרלען דלעניל
渺' לי נפל מל מיעיס מס לי' למפקה סולאי
ועור זבדר וויסן זיך רועז סכלו:
splunkt מא. נצל קינט נסכות
סלווב חי' ימד הול' קון מעט ווועלן
מנען קבב' ענדס אלס מילפיטו סלי
רו' קיפו נסכה: מילופט מאגו
טליס קבצל מלוד ווילוט וויסס זט'
רו' טעס: נטמאם. נצל סגולר
לכסי ניקז: קודו. נוטלו נסכו
בקדרית לואז: חי'יעיל נטו' יק'
חוומו נצל סחופה נקז קען צעל
חסילון: מאגו. מי קו' רישעטן זיך
נסדק. נצער סונט זקסי מסו:
נקלא, מעל בעס זטס נצל סחופה
ווע'ז דזוק נצעס מזוו. ^{(ט'} זיך נקלף
לעל מקרין נצער מסר: יעד אנט
קחפסון, צל עוגי נצער סמוי נסכו
לעפנין: שלאי. צל כממה.

גָּלְיוֹן הַשׁ"ס

הנחות הב"ח

במה מהקשה פרק רביעי חולין

מסורת הש"ם

ה) עליונות כח; (ג) מלה כו.; (ד) צמם פס., (ז) צמם כבש נצבלת סכום של עותמאות נצבות. ה) נצסה כבש נצבלת סכום של עותמאות נצבות. קולר. למוטוינו דהן ולח'נו כבש נצבלת סכום של עותמאות נצבות יקי קדרה. במתן להבנה עס תבזון: לעותם נצומחה חולין. (ט) ומתיין (ט) עמי פס. נקומו קבוע: (ו) ימי פיטשיט לדנטן על צאלון מגן וצער צאנטה מלטת קמיילן חולן ראי'ס בעבון, (ז) גע'ל, (ח) גז'ל ט' קרכינטן, (ט) נצט'ת ט' גאנטונטן. (ו) עור מטור מלך: ה) און און ערעה ונוד. צוחטס צפיפיס: ה) און יט ערעה ונוד. צוחטס צפיפיס: ה) אונא טומאה אובלין וג'ר. ורומיס מון ברוקו ורוצו גאנטס:

בְּנֵבֶלְתָּה וְלֹא בַּעֲדָר וְלֹא בְּעִצּוֹמָה. וְהַיְלָה מְלָא נֶם מַיִם
מַמְנִי דְּשָׁעָר וְדַלְעָגָד (בְּמַקְדֵּשׁ קָדְשָׁה כָּךְ): דְּמָנִין צָבָדִים דְּשָׁעָר
אֲיוֹן מַטְלָרָה נְטוּמָה תּוֹמָה נְגַדּוֹת וּלְדַלְעָגָד מְלָכָה מְסֻסָּה דְּלַבָּה
בְּכָבֵד כִּי סְעִיר מְלָכָלָה נֶם נְגַדּה נֶם עַדְשָׂה נֶם קָדְשָׂה דְּלַמְנִינָה'

תורה אור השלם
1. וכי ימota מן הבמה
אשר היה לכם לאכלה
הגעגגע נבלתה יטמא עד
הערב: ויקרא יא לט

גלוון השם

לעוזי רשי
קונטראפיט"א
קונטרפיפ"ט.
דומה לסוג אחר.

אי לטומאות נבלות תניינא טומאת אוכליין
דרתניינא העור והשליא אין מטמאין טומאת
אוכליין עור שללקו והשליא שהחיש בעליה
מטמאין טומאת אוכליין טומאת נבלות נמי^๔
תניינא^๕ בלבלהה זולא בעור ולא בעצמות
ולא בגידין ולא בקרנים ולא בטלפיים ואמר
רבה בר רב חנא לא נזרכה אלא שעשאן
צקי קדרה לעולם טומאות אוכליין ושאני עור
המור דמאים: שליא שיצחה: א"ר אלעוז
לא שנו אלא שאין עמה ולד וחושין לדין
לאין עמה ולד בגין יש עמה ולד וחושין לדין
ולד אין חושין לוולד אחר ור' יוחנן אמר בגין
אחר אני והוא א"ר רימיה לחומרא אמרה ר'^๖
אלעוז אלא אי אמרה הבב אחומר א"ר אלעוז
לא שנו אלא שאינה קשורה בולד אבל
קשורה בולד אין חושין לוולד אחר ור' יוחנן
אמר אנו אין לנו אלא שליא באלה ולד אבל יש
עמה ולד בגין קשורה בולד בגין אין קשורה
bold אין חושין לוולד אחר והיינו דאמר ר'^๗
ירמיה לחומרא אמרה ר' אלעוז תניא כוותיה
ר' אלעוז^๘ הרמפלת מן בהמה היה וועף
ושלייא עמהן בומן שקשורה בהן אין חושין
לוולד אחר אינה קשורה בהן הריני מטיל עליה
חומר שני ולדות שאני אומר שמא נמותה
שפיך של שליא שם נימוחה שליתו של
שפיך: המברכת שהflipה [וכו]: מאי טעם
אמר רב איקא בריה דרבAMI רוב בהמות
וילדות דבר הקדוש בברורה ומיועט בהמות
דבר שאינו קדוש בברורה ומאי ניחו נדמה
ובכל הולדות يولדות מהיצה זכרים ומהיצה
נקבות סמוך מיעוטם דנדמה מהיצה דנקבות
והוו להו זכרים מיעוטם: ובמקודשין תקבר:
מ"ט רובא בר מיקdash הוא: ואין קבורים
אותה:^๙ אבוי ורבא דאמרי תרווייהו כל דבר
שיש בו רפואה אין בו מושם דרכי האמורין
אין בו רפואה יש בו מושם דרכי האמורין
והתניינא איין שמשיר פירוטו סוקרו בסיקרא
ומתוונו באבניהם בשלמא טוענו באבניהם כי היכי

הדרן ערד בהמה המקשה

